کسب و کار

نوآوری متفاوت با «جامعه‌سپاری»

وقتی من و لریک کاسل، پیش‌طرح پلنت‌فرم آنلاین روبلاکس را شروع کردیم، کاربران‌مان را دوستان، اعضای خانواده و حدود ۱۰۰ فرد علاقه‌مند به تکنولوژی که از طریق **Google ads** جذب کرده بودیم، تشکیل می‌دادند. ما یک تجربه ارائه کرده بودیم. «ژمان‌های پیک» به این معنی بود که ۳۰ یا ۴۰ نفر همزمان با هم بازی می‌کردند. من و لریک نظارت می‌کردیم و جامعه‌ای که تشکیل شده بود را امن نگهمی‌داشتیم.

همچنین به طور مداوم، با آن کاربران اولیه در مورد اینکه دوست دارند چه چیزی در پلنت‌فرم ببینند گفت‌وگو می‌کردیم. چشم‌انداز ما از همان ابتدا این بود که یک دسته‌بندی کاملا جدید از «تجربه مشترک» ایجاد کنیم. ما یک فضای آنلاین را تصور می‌کردیم که افراد از هر جایی در دنیا بتوانند تجربیات خود را با دوستشان به اشتراک بگذارند؛ همان‌طور که شخصا این کار را انجام می‌دهند.

ایده هسته‌ای ما برای رسیدن به چنین هدفی، درست کردن یک پلنت‌فرم بود که توسط جامعه‌ای از افراد خلاق پشتیبانی می‌شد تا هر چیزی را در آن بسازند. آنها با کمک هم می‌توانستند لباس طراحی کنند، ساختمان بسازند، اکتشافات انجام دهند، کسب و کار ارائه کنند، با خانواده زمان صرف کنند و ورزش کنند و در کنسرت‌ها شرکت کنند. من و لریک به قدرت محتوایی که کاربران در پلنت‌فرم **Interactive Physics** ایجاد کرده بودند پی برده بودیم. این پلنت‌فرم را من و لریک برای یادگیری فیزیک از طریق مدلسازی دو بعدی راه‌اندازی کرده بودیم. حتی ۱۶ ماه بعد از راه‌اندازی روبلاکس، تمرکز ما بر ساخت محتوا به صورت جمعی هنوز پابرجاست. اما حالا حدود ۵۰ میلیون کاربر روزانه فعال و میلیون‌ها توسعه‌دهنده داریم که تجربه ایجاد می‌کنند. کاری که آنها انجام می‌دهند ما را متحیر می‌کند و الهام‌بخش ماست.

«بیایید خوب باشیم» تجربه‌ای در مورد غلبه بر افسردگی است که یک کاربر کانادایی ۱۲ ساله که با خودکشی پدرش مواجه شده بود، طراحی کرد تا به قیح‌زدایی از بیماری‌های روانی کمک کند. **Royale Hig** یک تجربه مجازی دبیرستانی است که افراد می‌توانند در هر روز هفته وارد آن قالب شوند و با دوستان خود تعاملات اجتماعی داشته باشند. این تجربه که توسط یک توسعه‌دهنده حدود ۲۰ ساله در کالیفرنیا ایجاد شده باعث چندمابیارد بازدید شده و مشارکت کننده‌های متعددی داشته است.

اینها فقط چند نمونه هستند. با کمک خلاقیت جامعه چهانی روبلاکس، کاربران می‌توانند در فشن شوها شرکت کنند، پرواز عقاب را تجربه کنند، یک شهر بسازند و با همراهی دوستانشان از بلایای طبیعی فرار کنند. شرکت‌های دیگر هم محتوایی که کاربران ایجاد کنند را ارائه می‌کنند اما نوآوری کاربران در روبلاکس یک چیز مطلوب در کنار چیزهای دیگر نیست؛ بلکه یک امر اساسی است. ما یک جامعه هستیم و برای ما، جامعه مسیری به سوی ایجاد چیزی است که خیلی‌ها حالا آن را به عنوان متاورس می‌شناختند.

باز کردن صل‌پند محتوای کاربر

فکر اولیه راه‌اندازی روبلاکس، زمانی که شرکت **Knowledge Revolution** را تاسیس می‌کردیم به سر من و تیمم خطور کرد. با اینکه آن کسب و کار را در سال ۱۹۹۸ به شرکت دیگری که قبلا در آن کار می‌کردم فروختیم، اما فکر یک همکاری معنادار با من و تیمم باقی ماند.

شبیه‌ساز فیزیک ما داشت به چیز جالبی تبدیل می‌شد، اما فکر کردیم اگر آواتار، یک المان اجتماعی و یک دنیای سه‌بعدی فراوافعی به آن اضافه کنیم و در فضای لیری اداراطن کنیم، چه اتفاقی می‌افتد. همچنین از کارشناسان و نویسندگان داستان‌های علمی مثل آرتور کلارک و نیل استفنسن کمک گرفتیم. مرحله بعدی تعاملات انسانی چه خواهد بود؟ آیا می‌توانیم کمکی به آنیم؟

کندنویسی را شروع کردیم. خیلی زود به یک نمونه اولیه رسیدیم که آن را **DynaBlocks** نامیدیم. یک سال و نیم بعد، نسخه بتای آن را در سال ۲۰۰۶ منتشر کردیم و رسما وارد بازار شدیم. مت دوئک، به عنوان مدیر فنی به ما افزوده شد و جان شلتسکی به عنوان مدیر خلاقیت منصوب شد تا برای غلبه بر موانع و عملیاتی کردن ایده‌های جدید به ما کمک کنند.

اولین تجربه بازی چند نفره‌ای که درست کرده بودیم شگفت‌انگیز بود. حدود ۲۰ کاربر در تجربه‌ای به نام **Crossroads** در یک پلنت‌فرم جمع شدند. آنها ناگهان متوجه شدند که می‌توانند آواتارهای خود را تحت کنترل داشته باشند و شروع به بروز خلاقیت‌ها و ابتکارات در مورد آنها کردند. خیلی هیجان‌انگیز و سرگرم‌کننده بود.

ابتدا فقط می‌خواستیم ثابت کنیم که این نوع پلتفرم کاربردی است. اما وقتی استودیو روبلاکس ـ موتور ایجاد محتوای رایگان‌مان ـ را معرفی کردیم، انگار سیل‌بند محتوایی که کاربر می‌توانست ایجاد کند باز شد. روبلاکس استودیوی کاربران امکان می‌دهد چیزهای اولیه درست کنند و مثلا محتوای گرافیکی را جابه‌جا کنند یا با استفاده از زبان برنامه‌ساز نام **Luau**، تجربیات و رفتارهای پیچیده‌تر ایجاد کنند.

به هر حال، هنوز کارهای زیادی باید انجام می‌دادیم. موتور سه بعدی، سیستم آبه‌پیشن، و اصلاح مجدد همگی به ترمیم و پیشرفت نیاز داشتند. به این فکر کردیم که چطور می‌توانیم وضعیت مالی را بدون سرمایه‌گذاری خارجی ارتقا دهیم. یک ایده اقتصاد مجازی براساس پول مجازی خودمان به نام روبوکس (**Robux**) بود که در سال ۲۰۰۷ آن را درست کردیم. پلیرها در صورت مشارکت جایزه می‌گرفتند و می‌توانستند از طریق برنامه عضویت **Builders Club** (که الان به روبلاکس پریمیوم تغییر نام داده) مزیت‌هایی دریافت کنند. این برنامه برای کارپرانی است که به جایزه گرفتن در ازای درست کردن آیتم‌های مجازی و تجربیات در پلنت‌فرم، علاقه‌مند هستند.

به پلیرها امکان دادیم آواتارهای خود را به لباس‌ها و رنگ بدن مورد نظرشان تجهیز کنند و سپس این متاسب‌سازی را به صورت موبایل شکل بسر و توسعه دادیم. در سال ۲۰۱۳ طرح **Developer Exchange** را معرفی کردیم که به توسعه‌دهندها و خلق کننده‌ها امکان می‌دهد روبوکس خود را به پول واقعی تبدیل کنند. جامعه توسعه‌دهندگان ما حالا سالانه بیش از نیم‌میلیارد دلار درآمد دارند که به اعضا کمک می‌کند کسب و کارهای خودشان را شروع کنند، تیم‌هایشان را توسعه دهند، شبیه به دانشگاه دبیر دانژ سرمایه‌گذاری کنند و... در ابتدا، من و لریک به نوبت بر کارها نظارت می‌کردیم. اولویت اول ما پشتیبانی از یک جامعه امن و متنوع و پرورش روابط و رفتارهای مثبت بود. بنابراین، پیشرفت‌های ملموسی در سیستم‌های امنیت و رفتار، هم برای محتوای پلنت‌فرم و هم برای خود جامعه ایجاد کردیم.

آینده تجربه مشارکتی

قرار است همه اینها به کجا برسد؟ با پهنای باند و توان کامپیوتری کافی، بخش‌هایی از پلنت‌فرم تجربه مشارکتی روبلاکس، بیش از قبل واقع‌گرایانه و بتاثرانس برای افراد بیشتری جذاب و کاربردی خواهند بود. خلق کننده‌هایی که خواهان سبک فتورئالیسم هستند به خواسته خود می‌رسند و آنهایی که همچنان دنیای کارتونی دوست دارند هم این گزینه را در اختیار خواهند داشت. این امکان برای شما وجود دارد که در کنسرتی ۵۰هزار نفره شرکت کنید و دقیقا هر چیزی را که در یک رویداد زنده می‌بینید و می‌شنوید، در این فضا ببینید و بشنوید. آواتارها پیچیده‌تر خواهند شد و به افراد امکان می‌دهند هر شخصیتی که می‌خواهند به صورت آنلاین داشته باشند.

برای یک کودک ۸ ساله، روبلاکس جایگزین خوبی به جای بازی در زمین بازی محله در یک روز بارانی است. یک دانش‌آموز سال‌های آخر دبستان یا دبیرستانی می‌تواند به تور رم باستان برود، به ماموریتی به مریخ بیپیوندد، یا یک زبان خارجی یا دانش‌آموزان نقاط دیگر دنیا یاد بگیرد. طراحان جوان خلاق، اخیرا توانستند به صورت مجازی در رویداد جایزه مد ۲۰۲۱ که در سالن رویال آلبرت هال لندن برگزار شد، شرکت کنند. مامر دوختن نوجوان که در اوج بحران کووید در خانه حبس شده بودند از پلنت‌فرم ما برای انجام استودیو داد خترانش استفاده کرد. کسب و کارها ممکن است تصمیم بگیرند محیط‌های کاری خود را به طور کامل مجازی کنند یا آواتارهایی که درگیر بحث‌های خاغ محیط‌های کاری می‌شوند، می‌توان جلسات توفان فکری در دفتر کار برگزار کرد و افراد از هر جایی می‌توانند حضور داشته باشند. ما خودمان این کار را در دوران پاندمی انجام دادیم و در دفاتر مرکزی مجازی، جلسات هفتگی پرسنل برگزار می‌کردیم.

مترجم: مریم رضایی
منبع: HBR

رضایت قابل قبول شهروندان از بازار روزهای شهرداری کرج

محمد اسدیان در بازدید از بازار روزهای شهرداری کرج از رضایت قابل قبول شهروندان خبر داد.

به گزارش پیام آشنا، رئیس مرکز پژوهش‌ها و مطالعات راهبردی شورای اسلامی شهر کرج در حاشیه بازدید از بازار روزهای شهرداری کرج هدف از این بازدید را بررسی نحوه خدمت‌رسانی به همشهریان در ایام پایانی سال دانست و گفت: در بازدیدهای صورت گرفته و گفتگو با شهروندان سطح رضایت مندی مشتریان مطلوب بوده و خدمات و امکانات رفاهی بازار ها مورد بررسی قرار گرفته است.

اسدیان با تأکید بر اینکه در بستر هوشمند سازی بازار روزهای کرج اتفاقی کم نظیر در سطح کشور رخ داده است، گفت: هوشمند سازی قابلیت رصد مقدار ارائه ، فروش و پایش نیازمندی به صورت روزانه، ماهانه و سالانه را در اختیار سازمان قرار می دهد.

وی با اشاره به اینکه سطح عمومی خدمات در مدیریت شهری رضایت بخش است، خاطرنشان کرد: با برنامه ریزی های انجام شده مشکلی در بازار روزهای شهرداری کرج در خصوص توزیع میوه شب عید و کالاهای اساسی نخواهیم‌داشت.

رئیس مرکز پژوهش ها ومطالعات راهبردی شورای اسلامی شهر کرج رضایت مندی مردم را از اولویت های مدیریت شهری خولد و گفت: با اطلاع رسانی مناسب و اطمینان خاطر دادن به شهروندان به نقطه عطف خواهیم‌رسید.

برنامه جلوگیری از فرونشست در دست تدوین است

رئیس کمیته عمران شورای شهر تهران از تدوین برنامه‌ای برای جلوگیری از پیامدهای فرونشست در تهران و سایر استان‌ها تا اوایل تابستان ۱۴۰۱ خبر داد.

به گزارش پیام آشنا، سید محمد اقامیری با بیان اینکه جلوگیری از روند فرونشست از طریق شورای عالی استان‌ها نیز علاوه بر شورای شهر در حال پیگیری است، از برگزاری جلسه‌ای با مسئولان وزارت نیرو و کارشناسان دانشگاهی در هفته آینده خبر داد تا درباره فرونشست در کشور چاره‌اندیشی اساسی شود.

وی با تأکید بر اینکه خروجی این جلسات به مصوباتی ختم می‌شود، افزود: در شورای شهر تهران حتما مصوبه‌ای در خصوص کمک به جلوگیری از فرونشست در تهران خواهیم داشت و از طریق شورای عالی استان‌ها این مصوبات را به کلان‌شهرهای دیگر تسری می‌دهیم، اما لازم است پیش از تدوین طرح یا لایحه‌ای، از تجربیات و نظرات همه اساتیدان دانشگاه‌ها و کارشناسان بهره ببریم.

وی با بیان اینکه حدود ۲۲۰ دشت در ایران وجود دارد، گفت: در جنوب تهران و دشت ورامین سالانه ۳۴ سانتی‌متر نشست ثبت شده است، این در حالی است که اگر در دنیا سالانه چهار سانتی‌متر فرونشست ثبت شود، اعلام شرایط بحرانی می‌کنند، اما با این مقدار فرونشست در تهران عملا هیچ اتفاقی نمی‌افتد.

اقامیری با بیان اینکه شورای شهر کار مطالعاتی در این رابطه را آغاز کرده است، گفت: ۶ تا ۶ ماه مطالعات میدانی، تحقیقات و جلسات زمان می‌برد، اما در نظر داریم در سال آینده تا اوایل تابستان این کار را به نتیجه‌برسانیم.

گفت و گو با روح‌الله شمسی‌زاده ـ رئیس انجمن مجسمه‌سازان ایران

برای مجسمه‌های فاخر شهر شناسنامه بگیرید

رئیس انجمن مجسمه‌سازان ایران شناسایی و ایجاد شناسنامه برای آثار فاخر مجسمه تهران را از موارد برشمرد که سازمان زیباسازی از آن غافل است و تاکید می کند که در این شرایط اتفاقاتی مشابه آنچه برای مجسمه های پرویز تناولی رخ داده، چندان هم عجیب نیست.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، چهارشنبه ۱۱ اسفند ۱۴۰۰ خبری مبنی بر دزدیده شدن لنگ کفش مجسمه پرویز تناولی در پارک شفق تهران منتشر شد که باتوجه به گفته‌های مجید قادری، معاون فرهنگی و هنری سازمان زیباسازی شهرداری تهران به ایسنا قرار است ترمیم این اثر صورت بگیرد.

اما این مجسمه نخستین اثری نیست که امسال بخشی از آن به سرقت رفته و حاشیه ساز شده است؛ همین امسال بخشی از دیگر آثار تناولی در پارک دانشجو به سرقت رفت و حواشی بسیاری را به همراه داشت که البته در همان زمان معاون فرهنگی و هنری سازمان زیباسازی شهری وقت توضیحاتی را درباره برنامه‌هایی این سازمان برای محافظت از آثار شهری به ایسنا ارائه داد ولی اکنون قادری می گوید که مسئولیت نگهداری از این نوع آثار برعهده سازمان زیباسازی شهری نیست و آنها تنها وظیفه نصب این آثار را برعهده دارند.

به همین جهت صحبتی داشتیم با روح‌الله شمسی‌زاده ـ رئیس انجمن مجسمه‌سازان ایران ـ که او درباره سرقت مجسمه‌های شهری توضیح داد: بحث مدیریت هنری شهر یک امر تخصصی است ولی دوستان ما در حوزه مدیریت شهری معمولا کسانی هستند که یا از مشاورهای هنرمندان استفاده نمی‌کنند و یا اینکه از اهمیت آثار شهری شناخت ندارند و نمی‌دانند که این آثار سرمایه‌های شهری هستند.

او ادامه داد: این آشنا نبودن به حدی است که با آغاز این سرقت‌ها در دهه هشتاد، نخستین راه حلی که به ذهن آنها خطور کرد متوقف کردن ساخت مجسمه‌های برنزی و جایگزین کردن برنز با فایبرگلاس بود. گرچه که این امر نامناسب ترین راهکار موجود و همانند این بود که به آتش گرفتن یک پمپ بنزین بقیه پمپ بنزین‌ها را نیز تعطیل کنیم.

این هنرمند گفت که شناسایی و ایجاد شناسنامه برای آثار فاخر مجسمه تهران، یکی از مواردی است که سازمان زیباسازی از آن غافل است. سازمان زیباسازی در برخورد با مجسمه‌های شهری وحدت رویه و استاندارد ندارد و اساسا برنامه‌ای هم برای حفاظت از این آثار وجود ندارد؛ به همین جهت چنین اتفاقاتی عجیب نیست و رخ می‌دهد.

در ادامه از شمسی‌زاده درباره اقدامات انجمن مجسمه‌سازان از زمان تغییر هیات مدیره در سال ۱۴۰۰ سوال کردیم. پاسخ داد: امسال علاوه بر برگزاری مجمع فرهنگی هنری، اولین دوره انجمن صنفی را نیز داشتیم که بحث تشکیل مجمع، مراحل ثبت از طریق وزارت کار و تشکیل کارگروه‌های ویژه‌ای که قرار بود برای وضعیت صنفی خود شکل دهیم، دارای مراحل خاصی بود که بخشی از کار ما را به خود اختصاص داد. در دوره دوازدهم هیات مدیره انجمن هنری، به برنامه‌های روتین انجمن چون نمایشگاه مجسمه‌های کوچک، رسیدگی کردیم.

او ادامه داد: کارهای اداری و دفتری انجمن و مجوزهای فعالیت را جلو بردیم. فضای لابراتوار که در بینال هشتم فعال شد و فضای چند منظوره پیدا کرد، اکنون محیطی برای گفت و گو است؛ به گونه‌ای که چندین جلسه هیات مدیره را آنجا برگزار کردیم. این محیط به یک فضای گفت و گو برای افرادی که در حوزه مجسمه سازی فعال هستند، دغدغه دارند و یا عضو انجمن هستند، تبدیل شده است. در این فضا بجز نشست‌های تخصصی که در قالب جلسات هیات مدیره داشتیم، جلساتی عمومی را تحت عنوان پرونده نسبت‌های بینارسانه‌ای مانند مجسمه و عکاسی، مجسمه و جامعه شناسی، برگزار کردیم. همچنین یکسری مجموعه نمایشگاه‌های ادواری را به صورت دوره‌ای با همکاری گالری‌های تهران و معرفی کیوریتورهایی توسط انجمن، برگزار کردیم.

این هنرمند تصریح کرد: بخشی از کارمان هم به چاپ کتاب بینال هشتم سپری شد که اکنون مکاتبات و کارهای آن انجام شده و در حال ویراستاری کامل کتاب هستیم. در ادامه با معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد و مرکز توسعه هنرهای تجسمی وارد مکاتبات آغاز تشکیل شورای سیاستگذاری بینال نهم و برگزاری بینال نهم، شدیم. همچنین به رایزنی با مراکز و پارک‌های علم و فناوری و شرکت‌های دانش بنیان پرداختیم تا بتوانیم در همکاری با آنها، بخشی از نیازهای جامعه را که قرار است از طرف مجسمه سازان برطرف شود، به انجام برسانیم. بحث استودیو ویزیت‌ها و تشکیل کارگاه های ویژه در استودیوهای اساتید مجسمه سازی با تعیین برنامه از طریق انجمن نیز از دیگر اقدامات ما بود. درصدد این هستیم که با انجمن‌هایی که اشتراکاتی داریم ماندند هفت انجمن تجسمی، جلسات مدون هفتگی داشته باشیم.

در پایان از او درباره برنامه انجمن برای سال آینده پرسیدیم. گفت: یکی از نهادهایی که انجمن با آن همکاری داشت، سازمان زیباسازی شهری بود. اما امسال رویداد «درختستان» که پروژه مشترک انجمن و سازمان بود، را بدون در نظر گرفتن انجمن، فراخوان آن را به نام خودشان منتشر کردند. پس از این اقدام به گفت‌وگو با آنها نشستیم و توضیح دادیم که این رویداد، یک همکاری مشترک بوده است و به لحاظ اخلاقی بهتر بود که به ما اطلاع می‌دادند تا پیشنهاد و نظر خود را عنوان کنیم که بنا شد سال آینده همکاری‌مان را گسترش دهیم ولی باید دید در سیاست گذاری آینده آنها چه اتفاقی می‌افتد؟

شمسی‌زاده تصریح کرد: برنامه اصلی ما برای سال آینده برگزاری بینال نهم احتمالا در پاییز است. همچنین مشخص شدن وضعیت انجمن صنفی و مجوزها و معافیت‌های ویژه، ارتباط با مراکز مرتبط با پارک‌های علم و فناوری و گسترش لابراتوار به عنوان مرکز فعالیت‌های مجسمه سازی تهران و گسترش آن در مراکز و رویدادهای خارج از تهران، تثبیت جایگاه انجمن به عنوان نهادی که می‌تواند بخشی از استانداردها را تعریف کند و بحث تعیین تعرفه‌های مجسمه سازی از دیگر برنامه‌های سال آینده است.

چگونه خانه تکانی سبز داشته باشیم؟

مدیرکل محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران همزمان با خانه‌تکانی به مناسبت فرارسیدن سال نو به چهارنکته محیط زیستی اشاره کرد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از اداره کل محیط زیست شهرداری تهران، یادداشت شبنا انصاری برای اینکه خانه تکانی‌های ما سازگارتر و همسوتر با محیط زیست باشد بدین شرح است: «رقاب مصرف آب باشیم. ما در کشوری زندگی می‌کنیم که با مشکل کم‌آبی و کم‌بارشی مواجه هستیم. گفته می‌شود در هفته‌های پایانی سال، مصرف آب در شهرهای بزرگ افزایش ۱۰ تا ۲۰ درصدی دارد. از کارهای غیر محیط زیستی در این روزها، شست و شوی فرش‌ها در منازل با «آب شرب» است.

اجتناب از تولید پسماند: اولین اصل در مدیریت پسماند است یعنی برای خریدهای آخر سال برنامه داشته باشیم و آگاهانه و متناسب با نیازمان خرید کنیم. مبادا و توجه به جلسازی پسماندهای خطرناک نظیر باطری‌ها، داروهای تاریخ گذشته لامپ‌های فلورسنت شکسته و... است.

بازاستفاده در دوریزهای سالانه موضوع مهم دیگر است. هنگام خانه تکانی اگر وسایلی داریم که امکان تعمیر، تغییر کاربرد و استفاده مجدد است، آن‌ها را تعمیر و مجددا استفاده کنیم. با این کار به کاهش تولید پسماند کمک کرده‌ایم در بسیاری از موارد تنها با یک تعمیر یا بهینه‌سازی ساده می‌توان بسیاری از لوازمی که داریم را دوباره به چرخه مصرف برگردانیم.

استفاده مجدد از کالاها باعث کاهش ضایعات و آلودگی‌ها می‌شود. تولید کالاهای جدید نیازمند استفاده بیشتر از منابع طبیعی است که بسیاری از این منابع قابل تجدید هم نیستند. به عنوان مثال برای تولید مواد پلاستیکی به نفت نیاز است یا تولید چوب، منجر به از بین رفتن زیستگاه‌های حیات‌وحش، تخریب اکوسیستم‌ها و تهدید زندگی جوامع محلی می‌شود.

از شوینده‌ها در حد متعارف و منطقی استفاده کنیم. اول برای سلامتی خودمان و خانواده‌هایمان این موضوع را جدی بگیریم. مصرف بیش از اندازه شوینده‌های شیمیایی به‌خصوص در فضای بسته می‌تواند باعث آسیب به ریه‌ها و حساسیت‌های پوستی و تنفسی شود.

استفاده از شوینده‌ها همچنین می‌تواند عوارض خطرناکی بر محیط زیست بگذارد. شوینده‌های شیمیایی پس از مصرف، به همراه پساب‌ها و فاضلاب‌ها به دریاچه‌ها یا رودخانه‌ها تخلیه شود و به دلیل تجمع کف روی آب‌های سطحی و جلوگیری از عمل اکسیژن‌گیری آب، تعادل اکوسیستم‌های آبی را برهم می‌زند و موجب مرگ و میر جانداران آبزی می‌شود. این تمیزکننده‌ها همچنین می‌توانند با افزایش ورود «مواد شبه هورمونی» به آب‌های زیرزمینی باعث آلودگی آب‌های زیرزمینی شوند. مسئله دیگر استفاده از شوینده‌های مصنوعی، «میکروبیدها» و ریزپلاستیک‌هایی است که با ابعاد بسیار ریز حتی قادرند از غشاهای تصفیه آب نیز بگذرند و ضمن آلودگی دریاها و رودخانه‌ها، با ورود در بافت آبزیان در نهایت وارد زنجیره غذایی ما شوند. نکته مهم در مصرف شوینده‌ها استفاده منطقی از شوینده‌ها، کاربرد شوینده‌های طبیعی و شوینده‌های سازگار با محیط زیست است.

کاهش مصرف کیسه‌ها و ظروف یکبار مصرف پلاستیکی. گرچه نیاز است که در طول سال به این موضوع مهم توجه شود ولی حین خانه تکانی همینطور تعطیلات و سفرهای نوروز توجه داشته باشیم که مصرف حداقلی از کیسه‌های پلاستیکی و ظروف و کالاهای پلاستیکی یکبارمصرف و جایگزین کردن محصولات پایدار مثل کیسه‌های پارچه‌ای، سبدهای خرید، سفره‌های پارچه‌ای، لیوان و ظروف غیرپلاستیکی و ـ می‌تواند بر کاهش آلودگی محیط زیست و جلوگیری از تخریب مناطق و چشم اندازهای طبیعی کشور بسیار موثر باشد.»

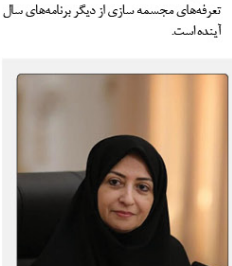

دیدگاه

معماری باید هر دو کیفیت ماده و اتزاع را به صورت همزمان به نمایش بگذارد

تادائو آندو

معماری به طور طبیعی از ماده تشکیل شده است. کارکرد {برقراری} ارتباط انسانی در معماری ضروری است و معماران نباید از بُعد قابل لمس معماری اجتناب کنند. از سوی دیگر، اتزاع از پایان قرن نوزدهم در معماری یا هنر به منزله یک کلیشه توسعه پیدا نکرد؛ اتزاع تجلی قرن بیستم است.

اتزاع به روش مدرن زندگی و روش مدرن اندیشیدن مربوط است. بنابراین، از ابتدای کارم همیشه اعتقاد داشتم که معماری باید هر دو کیفیت ماده و اتزاع را به صورت همزمان به نمایش بگذارد. این هدفی است که من از ابتدا آن را دنبال کردهام. (در گفت‌وگوی منتشر شده در کتاب **Matter in the Floating World** نوشته **Blaine Brownell**، سال ۲۰۱۱)

منبع: گفتار

خبر

به هم ریختن تاریخ در گورستان امامزاده عبدالله

برخی از سنگ قبرهای تاریخی گورستان امامزاده عبدالله ری در ادامه ساماندهی و هم‌سطح کردن قبور تخریب شده‌اند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از ایسنا، احمد محیط طباطبایی، پژوهشگر تاریخ و رئیس کمیته ملی موزه‌ها در ایران (ایکوم) به تازگی از اجرای دوباره طرح هم‌سطح سازی قبور در بخش تاریخی قبرستان امامزاده عبدالله ری و همچنین تخریب بخش‌هایی از آن خبر داده که به گفته سیدعلی شهیدی ـ جست‌وجوگر نام‌ها و اماکن ناشناخته و فراموش‌شده در گورستان‌ها ـ برخی از سنگ قبرهای تاریخی در جریان این ساماندهی و هم‌سطح سازی شکسته و تخریب شده‌اند. این اتفاقی است که از سال ۱۳۹۶ در هر نوبت ساماندهی این قبرستان تکرار شده و بر اثر آن بسیاری از سنگ قبرها و بخش‌های تاریخی این گورستان از بین رفته است. این درحالی است که پیش‌تر متولیان این امامزاده و همچنین مسؤولان شهرری قول داده بودند سنگ قبرها را حفظ کنند.

محیط طباطبایی پس از بازدیدی که در روز تعطیل تقویم، یعنی دهم اسفندماه از این گورستان تاریخی داشته درباره آخرین وضعیت آن، توضیح داد: متاسفانه شاهد ساماندهی جدیدی در یکی دیگر از بخش‌های قدیمی این گورستان هستیم، از دُر دکتر شهیدی و بخشی که به حیاط "تیوفوسی‌ها" معروف است و به دهه ۱۳۲۰(۲۰ خورشیدی) مربوط می‌شود. قبرهای متفاوتی از افراد و قشرهای مختلف اجتماعی در جوار امامزاده عبدالله قرار گرفته است. در این جا شخصیت‌های سیاسی همچون یدالله سحابی و ادیبان و شاعران و نویسندگانی چون وحید دستگردی و یا خانم توران میرهادی مدفون هستند.

او با یادآوری این که فضای سنتی گورستان ایرانی معرف فرهنگ ما است، ادامه داد: متاسفانه از چندسال پیش سامان‌دهی این گورستان شروع شده که البته قبرهای آن حفظ شده بود. حالا سامان‌دهی جدیدی را در بخش معروف به دکتر شهیدی و یا شماره ۵ شاهد هستیم که سنگ قبرها را برداشته‌اند و رفتار تاریخی را به هم زده‌اند. در همین محدوده (که درحال هم‌سطح‌سازی است) راهروی بوده که مقابل آن قبرهای سال ۱۳۴۵ قرار داشته است. دیواری بوده که برداشته شده. قبر هابرداشته شده و مجموعه‌ای که متعلق به اپیدمی "تیفوس و تیفوئید" (حصبه) از دوره جنگ جهانی دوم بود و آرامگاههایی از متوفیان آن دوره تاریخی بود که تخریب شده و همه با سنگ سیاه یکدست شده است.

امامزاده عبدالله در شهرری که مدفن مشاهیر علمی، ادبی، سیاسی و اجتماعی از دوره قاجار و پهلوی است و حتی گمان می‌رود بقعه داخل آن به دوره صفوی تعلق داشته باشد، اردیبهشت‌ماه سال ۱۳۷۸ در فهرست آثار ملی ثبت شد. با این وجود، در سال ۱۳۹۶ طرحی منسوب به «ساماندهی و هم‌سطح‌سازی قبرستان» بدون استعلام از میراث فرهنگی تهران آغاز شد که در جریان آن بخش‌های تاریخی و برخی سنگ قبرهای صدساله تخریب و حتی حذف شدند و با بازسازی شمایل دیگری پیدا کردند که واکنش‌های معترضانه بسیاری از پژوهشگران، مورخان و فعالان میراث فرهنگی را برانگیخت. لوتاف آن زمان در پاسخ به آن واکنش‌ها گفته که «به هیچ قبر و مقبره‌ای در امامزاده عبدالله جسارت نشده و این تعمیرات و مرمت‌ها برای راحتی حال مردم و عبور و مرور آن‌ها صورت گرفته است.»

در سال ۱۳۹۷ گمان می‌رفت طرح ساماندهی و هم‌سطح کردن قبرهای امامزاده عبدالله متوقف شده باشد، اما تصاویری منتشر شد که نشان می‌داد این طرح با برنامه‌ریزی بلندمدت در امامزاده عبدالله درحال اجرا است. حالا سه سال پس از آن ماجراها و اعتراض‌هایی که به سرانجام نرسید، تصاویری در اختیار ایسنا قرار گرفته که تکرار اشتباهات گذشته را در این گورستان تاریخی نشان می‌دهد، درحالی که به نظر نمی‌رسد در این سامان‌دهی و هم‌سطح‌سازی، از نظر متولی و کارشناس و ناظر میراث فرهنگی چندان بهره گرفته شده باشد، هرچند مسؤولان میراث فرهنگی با وجود هشدارهای چندروز گذشته هنوز عکس‌العملی به این تخریب و نابسامانی نشان نداده‌اند.